

תת"ע 4375/05/10 - אבו סאלם מאגד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4375-05-10 מדינת ישראל נ' אבו סאלם

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט דן סעדון
המבקש:
נגד

אבו סאלם מאגד

המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין ולחישוב פסילת רישיון.

1. בחודש מרץ 2010 נרשמה למבקש הזמנה לדין שעניינה נהיגה שעה שתוקף רישיון הנהיגה של המבקש פקע למעלה מ- 6 חודשים. המבקש נחזה להיות חתום על ההזמנה לדין. למרות זאת לא התייצב המבקש לדין שהתקיים בעניינו ועל כן נשפט בהיעדרו והוטלו עליו, בין היתר, עונש של 2 שנות פסילה וקנס גבוה.

2. ביום 15.7.15 הגיש המבקש באמצעות ב"כ דאז עו"ד גבי שלום, בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה נאמר כי המבקש התייצב לדין במועד שנקבע, ביקש מתובע להשתחרר מן הדין כדי להיוועץ בעו"ד והדבר הותר לו. לאחר מכן, נשפט המבקש בהיעדרו אך לא ידע על כך. לטענתו לא קיבל זימון לדין נוסף לאחר שהדין אליו התייצב נדחה כאמור.

3. ביום 1.12.15 התקבלה הודעה נוספת מאת הנאשם באמצעות עו"ד אחר (עו"ד זעטוט עבד). בהודעה, הותיר ב"כ המבקש את ההכרעה בבקשה לביטול פסק דין לשיקול דעתי וציין כי המבקש ידע על פסק הדין רק לאחר יום 10.6.15 בעת שבדק במשרד הרישוי את מצב הרישיון שלו. עוד נאמר כי המבקש הסתבך בבעיות שונות ולכן לא היה ער לנעשה בתיק בעניינו.

4. התביעה התנגדה לבקשה.

5. לאחר מכן, הגיש המבקש בקשה לחישוב פסילת הרישיון שלו. לטענתו, לבקשה לביטול פסק דין נלווה תצהיר לפיו אין ברשות המבקש רישיון נהיגה להפקדה ועל כן ראוי לחשב את פסילת הרישיון.

דין והכרעה

6. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה והתגובה שוכנעתי כי יש לדחות את הבקשה לביטול פסק דין ואת הבקשה לחישוב פסילה.

אדון תחילה בבקשה לביטול פסק דין ולאחר מכן בבקשה לחישוב פסילה.

7. שני טעמים עשויים להצדיק ביטולו של פסק דין שניתן עקב אי התייצבות נאשם לדיון: הנאשם הראה הצדקה סבירה לאי התייצבותו לדיון או שהראה כי אם לא יבוטל פסק הדין יגרם לו עיוות דין. אלה כאמור העילות לביטול פסק הדין. את הבקשה לביטול פסק דין יש להגיש, תוך פירוט עילות אלה או מי מהן, תוך 30 יום מהמועד בו קיבל הנאשם את פסק הדין (סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי). איחור בהגשת בקשה טעון הסבר והצדקה.

8. גם אם אקבל לצורך הדיון את טענת המבקש כי שוחרר על ידי תובע לצורך היוועצות בעו"ד לא ברור מן הבקשה מדוע לא טרח המבקש לברר משך **חמש השנים** שחלפו ממתן פסק הדין אודות גורל התיק, עליו כאמור ידע בפרט משעה שאת דחיית הדיון בתיק ביקש הנאשם מיוזמתו.. יתר על כן, המבקש נימק את דחיית המועד ברצון להיוועץ בעו"ד אך מן הבקשה לא עולה כי עשה כך ואם עשה - לא ברור מדוע לא המשיך הנאשם במעקב אחר התיק על פי הנחיית עורך הדין. למעשה, המבקש איננו מסביר מה עשה ממועד הדיון שנדחה בעניינו עד להגשת בקשתו לביטול פסק הדין. טענתו של המבקש כי נודע לו על פסק הדין בעת שבירר את מצב רישיונו במשרד הרישוי איננה הסבר מניח את הדעת לחוסר המעש משך חמש שנים תמימות. המבקש טען כי היה טרוד בעניינים שונים אך ברור כי בית המשפט אינו יכול להמתין למבקש עד שזה יפתור את בעיותיו בחיים ויתפנה לטיפול בענייניו המשפטיים.

9. לאור האמור, ומבלי לחוות דעה לגבי סיבת אי ההתייצבות של המבקש לדיון או סיכויי הגנתו והחשש לעיוות דינו -לגביהם לא פירט המבקש קו הגנה באופן המאפשר לקבוע כי אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין למבקש - נראה כי בקשת המבקש לביטול פסק דין לוקה בשיהוי כבד ובלתי מוסבר ודינה להידחות מטעם זה.

10. מכאן לבקשה לחישוב פסילה. טרם שאדון בעניין לגופו אדגיש כי הבקשה לביטול פסק דין והבקשה לחישוב פסילה אינן יכולות לדור בכפיפה אחת שכן בבקשה לחישוב פסילה מובלעת למעשה ההנחה כי פסק הדין נותר על כנו וכל שמבוקש הוא לחשב את הפסילה על פי גזר הדין. לעניין הבקשה לחישוב הפסילה, בימ"ש זה איננו מוסמך עוד לדון בה שכן על פי ההלכה בבש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** על המבקש להפנות פנייתו למשרד הרישוי.

11. לסיכום, הבקשה לביטול פסק דין נדחית נוכח שיהוי כבד ובלתי מוסבר בהגשתה. הבקשה לחישוב פסילה נדחית בשל היעדר סמכות לבימ"ש זה לדון בה.

המזכירות תודיע.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.